

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

И. Ф. ГЛАВЕН ПРОКУРОР

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СИГНАЛ

От Бойко Методнев Борисов, Кирил Петков Петков, Делян Славчев Пеевски и
Ивайло Николаев Мирчев
Народни представители от 49-то Народно събрание

УВАЖАЕМИ Г-Н И. Ф. ГЛАВЕН ПРОКУРОР,

В последните дни, във връзка с наложените от Държавна агенция „Национална сигурност“ принудителни административни мерки „експулсиране“, „отнемане правото на пребиваване“ и „забрана за влизане в Република България“ на трима чуждестранни граждани – служители в православния храм „Свети Николай Мириклийски“ в гр. София (т.нар. „Руска църква“) и последвалото затваряне на храма, в публичното пространство остро се поставя въпросът чия собственост е църквата и дали евентуално с преустановяването на дейността ѝ не се цели застрашаване на националната сигурност на Република България и/или умишлено провокиране на реакция от страна на българското общество против дейността на определени държавни органи в Република България.

Същевременно, относно обстоятелството кой е действителният собственик на сградата и на земята, върху която е построен храмът, в медиите е налице разнопосочна информация, а тази, предоставена от Агенцията по вписванията и от Министерството на правосъдието, се разминава.

Понастоящем, като собственик на храм „Свети Николай Мириклийски“ се легитимира Посолството на Руската федерация в Република България, на базата на констативен нотариален акт за собственост, съставен през 1997г. от нотариус Иван Дахтеров.

В отговор на запитване на БНТ, на 26.09.2023г. Агенцията по вписванията посочва, че на

27 юли 1997 г. е вписан нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по дарение на земята, строителство на църквата и правоприемство от Руското царско дипломатическо агенство на Посолството на Руската федерация. Актът е съставен от нотариус Иван Дахтеров след приложени писмени доказателства като за собственик е признато Посолството на Руската федерация.

Независимо от горното, също на 26.09.2023г., в своя официална позиция по случая Министерство на правосъдието на Република България заявява, че след извършена проверка в Служба по вписванията - София се установява, че в Книга: Обстоятелствени проверки, Том 13, Акт № 47, Дело 2557/1997 г. от 23.07.1997г е вписан констативен нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по дарение на земята, строителство на църквата и правоприемство от Руското царско дипломатическо агенство на Посолството на Руската Федерация. Видно от съдържанието на посочения констативен нотариален акт той е съставен по молба на посланика на Руската Федерация въз основа на крепостен акт № 11 от 07.11.1898 г.

В същата позиция се посочва обаче, че крепостният акт не е публично достъпен, не се съхранява в архивите на Агенция по вписванията, тъй като съгласно Закон за националния архивен фонд, Закон за съдебната власт, Наредба за реда за организирането, обработването, експертизата, съхраняването и използването на документите в учреденските архиви на държавните и общинските институции и правилник за администрацията в районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища, след изтичане на срок от 100 години регистрите за гражданско и имотно състояние подлежат на предаване и държавно съхранение в отдел „Териториален архив – София. Посочва се също, че в нотариалния акт не е описано да са представени документи и доказателства по отношение на строителството и правоприемството между Руското царско дипломатическо агенство и Посолството на Руската Федерация.

Крайният извод на Министерство на правосъдието е, че установяването на собствеността върху руската църква изисква задълбочена проверка, анализ на нормативна уредба и документи находящи се и извън Агенция по вписванията (Държавен архив, Столична Община и други), като в този смисъл въпросът за собствеността ѝ не е в компетентността на Министерството на правосъдието и Агенцията по вписванията.

Следва да се отбележи, че въпросът за собствеността на „Руската църква“ (който, видно от изложеното, не е изяснен) стои в пряка връзка и с това под каква юрисдикция е този храм – на Българската православна църква или на Руската православна църква, с оглед нормалното му функциониране по предназначение.

Предвид горното, при отчитане на изключителната важност на възникналия проблем около собствеността, стопанисването и експлоатацията на православния храм „Свети Николай Мириклийки“ за обществото, както и с оглед на обстоятелството, че възниква съмнение дали евентуално не е извършено престъпление (документно или друго) свързано с легитимацията на Посолството на Руската федерация в Република България като собственик на храма, с настоящия сигнал молим прокуратурата на Република България да извърши проверка, при която, след установяване на всички релевантни факти и издирване на необходимите документи, да бъде установено по безспорен начин в чия собственост се намират понастоящем имотите (земя и сграда) на храм „Свети Николай Мириклийски“, находящ се в гр. София, бул. „Цар Освободител“ № 3.

В случай, че при извършената проверка се установи, че се налице неправомерни действия, свързани със собствеността върху храма, молим да бъдат предприети нужните мерки в защита на обществения интерес и търсене на съответната отговорност, при съобразяване със законоустановените правомощия на прокуратурата на Република България.

С уважение :

Бойко Борисов

Кирил Петков

Делян Пеевски

Ивайло Мирчев